

Počkej, o půl páté pod věží,
dnes nám o nic neběží,
známe mapu a v člověčím davu
nejsme zadní voj.

Počkej, léta se valí jako proud,
než stačíš mládí boty zout,
už je tu zrada, ohýbáš záda
a běžíš umknout.

Kam jít, kudy dál, jak mám žít, bych se bál,
džínsů kapsy obrátím, drobnou mincí zaplatím,
dopis můj pošlu tam, kde je tvůj žití chrám,
hřívy koní budou vlát a tvý dlaně v noci hřát.

Počkej, na čele vrásky vyskočí,
dřív, než kalendář otočíš,
poslední týden pak zapijem vínem
a půjdem spolu spát.

Počkej, proč brzy ráno odcházíš,
pár svědků rychle naházíš,
tak to už je život a tisíce příhod
denně nacházíš.

Kam jít, kudy dál ...